

Eurooppa-neuvosto

Bryssel, 2. helmikuuta 2016
(OR. en)

EUCO 4/16

ILMOITUS

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Asia: Ehdotus Eurooppa-neuvostossa kokoontuneiden valtion- tai hallitusten päämiesten päätökseksi Yhdistyneen kuningaskunnan uudesta järjestelystä Euroopan unionissa

Valtuuskunnille toimitetaan liitteenä ehdotus Eurooppa-neuvostossa kokoontuneiden valtion- tai hallitusten päämiesten päätökseksi Yhdistyneen kuningaskunnan uudesta järjestelystä Euroopan unionissa.

EHDOTUS:

EUROOPPA-NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN VALTION- TAI HALLITUSTEN PÄÄMIESTEN PÄÄTÖS YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN UUDESTA JÄRJESTELYSTÄ EUROOPAN UNIONISSA

Eurooppa-neuvostossa kokoontuneet Euroopan unionin 28 jäsenvaltion, joiden hallitukset ovat allekirjoittaneet sopimukset, joihin unioni perustuu, valtion- tai hallitusten päämiehet, jotka

haluavat ratkaista, perussopimusten mukaisesti, tietyt kysymykset, jotka Yhdistynyt kuningaskunta otti esiin kirjeessään 10 päivänä marraskuuta 2015,

aikovat tässä päätöksessä selventää tiettyjä kysymyksiä, jotka ovat jäsenvaltioille erityisen tärkeitä, niin että tällainen selvennys on otettava huomioon perussopimusten tulkintavälineenä; aikovat myös sopia järjestelyistä asioissa, jotka koskevat muun muassa kansallisten parlamenttien asemaa unionissa sekä pankkiunionin perustamisen ja euroalueen yhdennetympään ohjauksen seurausten hallintaa,

palauttavat mieleen unionin tavoitteen perustaa talous- ja rahaliitto, jonka rahayksikkö on euro. Yhdeksäntoista jäsenvaltiota on ottanut käyttöön yhteisen valuutan. Toisiin jäsenvaltioihin sovelletaan poikkeusta, kunnes neuvosto päättää, että edellytykset poikkeuksen kumoamiseksi ovat täyttyneet. Lisäksi on kaksi jäsenvaltiota, joista perussopimukseen liitettyjen pöytäkirjojen N:o 15 ja N:o 16 nojalla toinen ei ole velvollinen ottamaan rahayksikkökseen euroa ja toista koskee poikkeus tästä velvoitteesta. Näin ollen ja niin kauan kuin mainittuja poikkeuksia ei ole kumottu tai mainittujen pöytäkirjojen soveltaminen ei ole lakannut asianomaisen jäsenvaltion ilmoituksen tai pyynnön johdosta, euro ei ole kaikkien jäsenvaltioiden rahayksikkö. Palauttavat mieleen, että prosessi, jolla pyritään pankkiunionin perustamiseen ja euroalueen yhdennetympään ohjaukseen, on avoin jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro,

palauttavat mieleen, että perussopimuksissa on Euroopan yhdentymistä ja yhä läheisemmän Euroopan kansojen välisen liiton luomista koskevien viittausten lisäksi tiettyjä määräyksiä, joiden nojalla joillakin jäsenvaltioilla on oikeus olla osallistumatta perussopimusten tiettyjen määräysten tai lukujen sekä unionin oikeuden soveltamiseen tai ne on vapautettu niiden soveltamisesta asioissa, jotka koskevat euron käyttöönottoa, päätöksiä, joilla on merkitystä puolustuksen kannalta, henkilöiden tarkastuksia rajoilla sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevia toimenpiteitä. Perussopimuksen määräykset antavat myös yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle mahdollisuuden jättää osallistumatta toimiin, joiden tarkoituksena on edistää unionin tavoitteiden saavuttamista erityisesti tiiviimmän yhteistyön avulla. Tällaiset menettelyt mahdollistavatkin erilaisia yhdentymisteitä eri jäsenvaltioille: ne, jotka haluavat syventää yhdentymistä, voivat tehdä niin, ja samalla kunnioitetaan niiden oikeuksia, jotka eivät halua tähän ryhtyä,

palauttavat mieleen erityisesti, että perussopimusten mukaan Yhdistyneellä kuningaskunnalla on jo oikeus

- olla ottamatta käyttöön euroa ja siten oikeus säilyttää rahayksikkönään Englannin punta (pöytäkirja N:o 15),
- olla osallistumatta Schengenin säännöstöön (pöytäkirja N:o 19),
- jatkaa henkilöiden tarkastuksia rajoilla ja siten olla osallistumatta Schengen-alueeseen sisä- ja ulkorajojen osalta (pöytäkirja N:o 20),
- valita, osallistuuko se toimenpiteisiin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta (pöytäkirja N:o 21),
- lakata soveltamasta 1 päivästä joulukuuta 2014 suurinta osaa sellaisista poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annetuista unionin säädöksistä ja säännöksistä, jotka on hyväksytty ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Se kuitenkin päättää jatkaa osallistumista niistä 35:een (pöytäkirjan N:o 36 10 artiklan 4 ja 5 kohta),

palauttavat mieleen myös, että perusoikeuskirjalla ei ole laajennettu Euroopan unionin tuomioistuimen eikä minkään Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimen toimivaltaa niin, että se voisi todeta, että Yhdistyneen kuningaskunnan lait ja käytännöt eivät vastaa perusoikeuksia, jotka perusoikeuskirjassa on vahvistettu (pöytäkirja N:o 30),

ovat vakaasti päättäneet hyödyntää täysimääräisesti sisämarkkinoiden potentiaalin sen kaikissa ulottuvuuksissa, vahvistaa unionin maailmanlaajuista vetovoimaa tuotanto- ja investointipaikkana sekä edistää kansainvälistä kauppaa ja markkinoille pääsyä muun muassa neuvottelemalla ja tekemällä kauppasopimuksia keskinäisen ja vastavuoroisen hyödyn ja avoimuuden hengessä,

ottavat huomioon lausuman, joka sisältää neuvoston päätösehdotuksen erityisistä säännöksistä, jotka liittyvät pankkiunionin sekä euroalueen yhdentymisen seurausten tehokkaaseen hallintaan,

ottavat huomioon 26 ja 27 päivänä kesäkuuta 2014 ja [18 ja 19 päivänä helmikuuta 2016] kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

panevat merkille Eurooppa-neuvoston julkilausuman kilpailukyvystä,

panevat merkille komission lausuman toissijaisuusperiaatteen täytäntöönpanomekanismista ja sääntelytaakan keventämisen täytäntöönpanomekanismista,

panevat merkille komission lausuman päätöksen D jakson 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua suojamekanismista, ja

panevat merkille komission lausuman kysymyksistä, jotka liittyvät henkilöiden vapaan liikkuvuuden väärinkäyttöön,

ovat sopineet seuraavasta päätöksestä:

A JAKSO

TALOUDEN OHJAUS JA HALLINTA

Perussopimusten tavoitteena on perustaa talous- ja rahaliitto, jonka rahayksikkö on euro, mikä edellyttää talous- ja rahaliiton syventämistä entisestään. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on syventää entisestään talous- ja rahaliittoa, ovat vapaaehtoisia niille jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, ja kyseiset jäsenvaltiot voivat osallistua niihin aina kun se on mahdollista.

Pantakoon merkille, että jäsenvaltiot, jotka eivät osallistu talous- ja rahaliiton syventämiseen entisestään, eivät aiheuta esteitä tälle syventämiselle vaan helpottavat sitä. Vastaavasti tässä prosessissa kunnioitetaan osallistumattomien jäsenvaltioiden oikeuksia ja toimivaltaa. Unionin toimielimet helpottavat yhdessä jäsenvaltioiden kanssa sitä, että yhteisessä toimielinjärjestelmässä voi olla samanaikaisesti erilaisia näkökulmia ja varmistavat sekä unionin mekanismien tehokkaan toiminnan että jäsenvaltioiden tasa-arvon perussopimuksia sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden keskinäinen kunnioitus riippumatta siitä, osallistuvatko ne euroalueen toimintaan vai eivät, varmistetaan tässä jaksossa esitetyillä periaatteilla, jotka taataan etenkin siihen viittaavan neuvoston päätöksen avulla.

1. Kielletään luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden syrjintä, joka perustuu näiden henkilöiden sijoittautumisjäsenvaltion viralliseen rahayksikköön tai tapauksen mukaan siihen rahayksikköön, joka on kyseisen jäsenvaltion laillinen maksuväline. Erilaisen kohtelun on perustuttava objektiivisiin perusteisiin.

Euroalueen toimintaan suoraan liittyvissä säädöksissä ja jäsenvaltioiden hallitustenvälisissä sopimuksissa on otettava huomioon sisämarkkinat tai taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, eivätkä ne saa luoda esteitä tai aiheuttaa syrjintää jäsenvaltioiden välisessä kaupankäynnissä. Kyseissä säädöksissä on kunnioitettava niiden jäsenvaltioiden toimivaltaa, oikeuksia ja velvoitteita, joiden rahayksikkö ei ole euro.

Jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, eivät estä euroalueen toimintaan suoraan liittyvien säädösten täytäntöönpanoa ja pidättäytyvät toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa talous- ja rahaliiton tavoitteiden saavuttamisen.

2. Pankkiunionia koskevaa unionin oikeutta, jolla Euroopan keskuspankille, yhteiselle kriisiratkaisuneuvostolle tai samankaltaisia tehtäviä hoitaville unionin elimille annetaan määräysvaltaa luottolaitoksiin nähden, sovelletaan ainoastaan niihin luottolaitoksiin, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro tai jotka ovat tehneet Euroopan keskuspankin kanssa tiivistä yhteistyötä koskevan sopimuksen vakavaraisuusvalvonnasta asiaa koskevan EU:n säännösten mukaisesti.

Unionin aineellista oikeutta, mukaan lukien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskeva yhteinen sääntökirja tai muut rahoitusvakauden turvaamiseksi hyväksyttävät lainsäädäntötoimenpiteet, saattaa olla tarpeen laatia yhdenmukaisemmalla tavalla silloin, kun Euroopan keskuspankki yhteisen valvontaviranomaisen tehtäviä hoitaessaan, yhteinen kriisiratkaisuviranomainen tai samankaltaisia tehtäviä hoitavat unionin elimet soveltavat sitä, kuin silloin kun sitä soveltavat pankkiunioniin osallistumattomien jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset. Tätä varten johdetussa oikeudessa saattaakin olla tarpeen hyväksyä erilaisia unionin sääntöjä, mikä edistää rahoitusvakautta.

3. Euroalueen rahoitusvakauden turvaamiseksi hyväksyttävät hätä- ja kriisitoimenpiteet eivät aiheuta talousarviovastausta niille jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, tai tapauksen mukaan niille jäsenvaltioille, jotka eivät osallistu pankkiunioniin.

Perustetaan asiaankuuluvat mekanismit, joilla varmistetaan menojen täysimääräinen takaisinmaksu, jos unionin yleisestä talousarviosta tuetaan muita kuin hallintomenoja, jotka johtuvat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista hätä- ja kriisitoimenpiteistä.

4. Niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, rahoitusvakauden säilyttämiseksi toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpano, rahoituslaitosten ja -markkinoiden valvonta tai kriisiratkaisu sekä makrovakaustehtävät mukaan lukien, kuuluu niiden omille viranomaisille, elleivät kyseiset jäsenvaltiot halua liittyä yhteisiin mekanismeihin, joihin ne voivat osallistua.

Tämä ei vaikuta makrovakausero- ja valvontaa koskeviin unionin mekanismeihin, joilla pyritään estämään ja lieventämään rahoitusalan järjestelmäriskkejä unionissa, eikä unionin toimielinten nykyiseen toimivaltaan toteuttaa toimia, jotka ovat tarpeen rahoitusvakauteen kohdistuviin uhkiin vastaamiseksi.

5. Euroryhmästä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 14 tarkoitetuissa niiden jäsenvaltioiden ministereiden, joiden rahayksikkö on euro, epävirallisissa kokouksissa on kunnioitettava neuvoston toimivaltaa toimielimenä, jolle perussopimuksilla annetaan lainsäädäntötehtäviä ja jossa jäsenvaltiot koordinoivat talouspolitiikkaansa.

Perussopimusten mukaisesti neuvoston kaikki jäsenet osallistuvat asioiden käsittelyyn vaikka kaikilla jäsenillä ei olisikaan äänioikeutta. Jonkin jäsenvaltioiden ryhmän epävirallisissa keskusteluissa on kunnioitettava neuvoston toimivaltaa sekä muiden EU:n toimielinten oikeuksia.

6. Jos jotakin tämän jakson soveltamiseen liittyvää kysymystä on E jakson 1 kohdassa säädetyn mukaisesti tarkoitusta käsitellä Eurooppa-neuvostossa, on asian mahdollinen kiireellisyys otettava asianmukaisesti huomioon.

[7. [Tämän jakson sisältö sisällytetään perussopimuksiin niiden seuraavan tarkistuksen yhteydessä perussopimusten asiaankuuluvia määräyksiä ja jäsenvaltioiden valtiosäännön asettamia vaatimuksia noudattaen.]

B JAKSO KILPAILUKYKY

Unionin keskeisenä tavoitteena on perustaa sisämarkkinat, joilla taataan tavaroiden, henkilöiden, palveluiden ja pääoman vapaa liikkuvuus. Tämän tavoitteen turvaamiseksi sekä kasvun ja työpaikkojen luomiseksi EU:n on lisättävä pyrkimyksiään tehostaa kilpailukykyä kilpailukyvyistä annetussa Eurooppa-neuvoston julkilausumassa esitetyn mukaisesti.

Tätä varten asiaankuuluvat EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot pyrkivät kaikin tavoin lujittamaan sisämarkkinoita ja sopeuttamaan niitä niin, että ne pysyvät mukana ympäristön muutosten vauhdissa. Samanaikaisesti asiaankuuluvat EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot pyrkivät konkreettisiin toimiin parantamaan sääntelyä, joka on keskeinen edellä mainittujen tavoitteiden toteutumista vauhdittava tekijä. Tämä tarkoittaa talouden toimijoille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, aiheutuvan hallinnollisen taakan ja säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämistä sekä tarpeettoman lainsäädännön kumoamista toissijaisuusperiaatteen täytäntöönpanomekanismista ja sääntelytaakan keventämisen täytäntöönpanomekanismista annetun komission lausuman mukaisesti samalla kun huolehditaan edelleen siitä, että sääntelynormit ovat korkeatasoisia. Euroopan unioni noudattaa aktiivista ja kunnianhimoista kauppapolitiikkaa.

Edistymistä näissä johdonmukaisen kilpailukyky politiikan kaikissa osatekijöissä seurataan tiiviisti ja tarkastellaan uudelleen tarvittaessa.

C JAKSO SUVERENITEETTI

1. Perussopimuksissa ja niiden johdanto-osissa olevilla viittauksilla Euroopan kansojen välisen yhä läheisemmän liiton luomiseen tarkoitetaan ensisijaisesti sitä, että unioni pyrkii lisäämään luottamusta ja ymmärtämystä yleismaailmallisten arvojen yhteistä perintöä vaalivissa avoimissa ja demokraattisissa yhteiskunnissa elävien kansojen keskuudessa. Ne eivät ole sama asia kuin pyrkimys poliittiseen yhdentymiseen.

Tämän vuoksi viittaukset Euroopan kansojen välisen yhä läheisemmän liiton luomiseen eivät ole peruste perussopimusten tai EU:n johdetun oikeuden minkään määräyksen tai säännöksen soveltamisalan laajentamiselle. Niitä ei tulisi käyttää tukemaan perussopimuksen mukaisen, unionin toimivallan tai sen toimielinten toimivallan laajaa tulkintaa.

Kyseiset viittaukset eivät muuta annetun toimivallan periaatteen mukaisesti määräytyviä unionin toimivallan rajoja eivätkä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteisiin perustuvaa unionin toimivallan käyttöä. Niissä ei vaadita, että Euroopan unionille on annettava uutta toimivaltaa tai että Euroopan unionin on ehdottomasti käytettävä nykyistä toimivaltaansa tai että unionille annettua toimivaltaa ei voitaisi vähentää ja näin palauttaa jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden unionille antamaa toimivaltaa voidaan muuttaa toimivallan lisäämiseksi tai vähentämiseksi ainoastaan niin, että perussopimuksia tarkistetaan kaikkien jäsenvaltioiden yhteisellä sopimuksella. Perussopimukseen sisältyy jo nykyisellään erityismääräyksiä, joiden nojalla muutamilla jäsenvaltioilla on oikeus olla osallistumatta unionin oikeuden tiettyjen säännösten soveltamiseen tai ne on vapautettu niiden soveltamisesta. Viittaukset Euroopan kansojen välisen yhä läheisemmän liiton luomiseen ovat näin yhteensopivia eri jäsenvaltioiden ulottuvilla olevien erilaisten yhdentymisteiden kanssa eivätkä pakota kaikkia jäsenvaltioita pyrkimään yhteiseen päämäärään.

Perussopimukset mahdollistavat syvempään yhdentymiseen tähtäävän kehityksen niiden jäsenvaltioiden välillä, jotka jakavat tällaisen näkemyksen yhteisestä tulevaisuudestaan, ilman, että tätä sovelletaan muihin jäsenvaltioihin.

Todettakoon, että Yhdistynyt kuningaskunta ei perussopimusten mukaisen erityisasemansa vuoksi ole sitoutunut jatkamaan poliittista yhdentymistä Euroopan unioniin. [Tämän sisältö sisällytetään perussopimukseen niiden seuraavan tarkistuksen yhteydessä perussopimusten asiaankuuluvia määräyksiä ja jäsenvaltioiden valtiosäännön asettamia vaatimuksia noudattaen.]

2. Toissijaisuusperiaatteen tarkoituksena on varmistaa, että päätökset tehdään mahdollisimman lähellä kansalaisia. Toiminnan valitseminen oikeantasoisena riippuu muun muassa siitä, liittyykö kulloiseenkin asiaan kansainvälisiä näkökohtia, joita ei voida tyydyttävällä tavalla säännellä jäsenvaltioiden toimin, ja siitä, voiko unionin tason toiminta laajuutensa tai vaikutustensa vuoksi tarjota selkeää hyötyä jäsenvaltiotason toimiin verrattuna.

Kaikkien unionin päätöksentekoprosessiin osallistuvien toimielinten on otettava asianmukaisesti huomioon kansallisten parlamenttien perustellut lausunnot toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän varmistamiseksi tehdään aiheellisia järjestelyjä.

3. Jos yli 55 prosenttia kansallisten parlamenttien äänimäärästä edustaa sellaisia perusteltuja lausuntoja, joiden mukaan ehdotuksessa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi unionin säädökseksi ei ole noudatettu toissijaisuusperiaatetta ja jotka on lähetetty 12 viikon kuluessa ehdotuksen toimittamisesta, neuvoston puheenjohtajavaltio ottaa asian neuvoston esityslistalle näistä lausunnoista ja niiden pohjalta tehtävistä johtopäätöksistä käytävää laajaa keskustelua varten.

Tällaisen keskustelun jälkeen ja perussopimusten menettelyvaatimuksia noudattaen jäsenvaltioiden edustajat neuvoston jäsenenä keskeyttävät kyseisen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä koskevan ehdotuksen käsittelyn ellei ehdotusta muuteta siten, että perustelluissa lausunnoissa esitetyt huolenaiheet otetaan huomioon.

Tämän kohdan soveltamiseksi kansallisten parlamenttien äänimäärä lasketaan pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Äänten laskennassa ei oteta huomioon sellaisten jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien ääniä, jotka eivät osallistu kyseisen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävän säädöksen hyväksymiseen.

4. Perussopimukseen liitetyissä pöytäkirjoissa määrätyt jäsenvaltioiden oikeudet ja velvollisuudet on tunnustettava täysimääräisesti, ja niille on annettava yhtä vahva asema kuin perussopimusten, joiden erottamaton osa pöytäkirjat ovat, muille määräyksille.

Esimerkiksi SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston (Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue) nojalla toteutettu toimenpide ei sido pöytäkirjoissa 21 ja 22 tarkoitettuja jäsenvaltioita, ellei kyseinen jäsenvaltio asiaankuuluvan pöytäkirjan niin salliessa ilmoita haluavansa, että toimenpide sitoo sitä.

Neuvoston jäseninä jäsenvaltioiden edustajat varmistavat, että kun unionin toimenpide tavoitteensa ja sisältönsä vuoksi kuuluu SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan, siihen sovelletaan pöytäkirjoja 21 ja 22, myös kun tämä johtaa toimenpiteen jakamiseen kahdeksi säädökseksi.

5. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan, että kansallinen turvallisuus säilyy yksinomaan kunkin jäsenvaltion vastuulla. Tämä ei muodosta poikkeusta unionin oikeudesta eikä sitä sen vuoksi tulisi tulkita rajoittavasti. Käyttäessään toimivaltaansa unionin toimielimet noudattavat täysimääräisesti jäsenvaltioiden vastuuta kansallisesta turvallisuudesta.

D JAKSO

SOSIAALIETUUDET JA VAPAA LIIKKUVUUS

Työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionissa on erottamaton osa sisämarkkinoita, ja siihen liittyy muun muassa jäsenvaltioiden työntekijöiden oikeus hakea tarjottua työtä koko unionissa. Jäsenvaltioiden erilainen palkkataso tekee toisista työtarjouksista muita houkuttelevampia; tästä syntyvä liikkuminen on suoraa seurausta markkinoiden vapaudesta. Jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmät, joita unionin lainsäädännössä yhteensovitetään mutta ei yhdenmukaisteta, ovat kuitenkin rakenteeltaan erilaisia, mikä saattaa houkuttaa osaa työvoimasta ohjautumaan tietyille alueille muutoin kuin toimivien markkinoiden luonnollisena seurauksena. On perusteltua ottaa tämä tilanne huomioon ja säätää sekä unionin että kansallisella tasolla – perusteetonta suoraa tai välillistä syrjintää luomatta – toimenpiteistä, joilla estetään tai rajoitetaan niin laajojen työntekijävirtojen syntymistä, että niillä olisi kielteisiä vaikutuksia sekä lähtöjäsenvaltioille että määränpäänä oleville jäsenvaltioille.

Yhdistyneen kuningaskunnan tältä osin esittämät huolenaiheet on pantu asianmukaisesti merkille unionin lainsäädännön ja asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön tulevaa kehitystä silmällä pitäen.

1. Johdantokappaleessa tarkoitetuissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon se, että jäsenvaltioilla on oikeus määrittellä sosiaaliturvajärjestelmiensä peruseriaatteet ja laaja harkintavalta sosiaali- ja työllisyyspolitiikkojensa määrittelyssä ja täytäntöönpanossa, myös etuuksien saantia koskevien edellytysten asettamisessa.

a) Joskin SEUT 45 artiklan mukainen työntekijöiden vapaa liikkuvuus merkitsee, että kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä työsopimusten tekemisessä sekä palkkauksessa ja muissa työehdoissa poistetaan, tätä oikeutta voidaan rajoittaa yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvistä syistä. Lisäksi jos yleistä etua koskevat pakottavat syyt, kuten työllisyyden edistäminen, työttömyyden vähentäminen, heikossa asemassa olevien työntekijöiden suojeleminen, sosiaaliturvajärjestelmien kestävyuden vakavan heikkenemisen vaaran torjuminen näin edellyttävät, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta voidaan rajoittaa toimenpiteillä, jotka ovat oikeasuhteisia tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden.

Asianomaisten henkilöiden kansalaisuudesta riippumattomin objektiivisin perustein, jotka ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään, tietyille etuuksille voidaan asettaa ehtoja sen varmistamiseksi, että asianomaisen henkilön ja vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoiden välillä on todellinen yhteys.

b) SEUT 21 artiklan mukaista EU:n kansalaisten vapaata liikkuvuutta toteutetaan, jollei perussopimuksissa määrätystä tai sen soveltamisesta annetuissa säännöksissä säädetyistä rajoituksista ja ehdoista muuta johdu.

Henkilöiden, jotka eivät ole taloudellisesti aktiivisia, oikeus oleskeluun vastaanottavassa jäsenvaltiossa riippuu EU:n oikeuden mukaisesti siitä, onko heillä itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että he eivät muodostu rasitteeksi vastaanottavan jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmälle, ja kattava sairausvakuutusurva.

Jäsenvaltioilla on mahdollisuus evätä sosiaalietuudet henkilöiltä, jotka käyttävät liikkumisvapauttaan vain saadakseen jäsenvaltioiden sosiaaliavustuksia, vaikkei heillä ole riittäviä varoja oleskeluoikeuden vaatimiseksi.

Jäsenvaltiot voivat hylätä sosiaaliavustuksia koskevat vaatimukset, jos muista jäsenvaltioista tulevilla EU:n kansalaisilla ei ole oleskeluoikeutta tai heillä on oikeus oleskella niiden alueella ainoastaan työnhakua varten. Tämä koskee muista jäsenvaltioista tulevien EU:n kansalaisten vaatimuksia etuuksiin, joilla pyritään ensisijaisesti turvaamaan toimeentulo, vaikka etuuksilla on myös tarkoitus helpottaa pääsyä vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoille.

- c) Vapaan liikkuvuuden oikeutta harjoittavien henkilöiden on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Unionin oikeuden mukaisesti jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia estääkseen oikeuksien väärinkäytön ja petokset, kuten väärennettyjen asiakirjojen esittämisen, sekä puuttuakseen lumeavioliittoihin, jotka on solmittu tai joita ylläpidetään kolmansien maiden kansalaisten kanssa vapaan liikkuvuuden hyödyntämiseksi keinona laillistaa luvaton oleskelu jossakin jäsenvaltiossa tai kiertää kolmansien maiden kansalaisiin sovellettavat kansalliset maahanmuuttosäännöt.

Vastaanottava jäsenvaltio voi myös toteuttaa tarvittavat rajoittavat toimenpiteet suojautuakseen yksilöiltä, joiden oma käyttäytyminen todennäköisesti muodostaa todellisen ja vakavan uhkan yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle. Selvittäessään, onko henkilön käyttäytyminen vaaraksi yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kyseisen henkilön aikaisemman käyttäytymisen; uhkan ei aina tarvitse olla välitön. Myös silloin, kun aikaisempaa rikostuomiota ei ole, jäsenvaltiot voivat toimia ennaltaehkäisevin perustein, kunhan perusteet liittyvät nimenomaisesti kyseiseen henkilöön.

Jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa ja hallinnollista yhteistyötä kehitetään yhdessä komission kanssa tällaisen oikeuksien väärinkäytön ja petosten torjunnan tehostamiseksi.

2. Todetaan, että tämän päätöksen voimaantulon jälkeen komissio toimittaa ehdotuksia EU:n voimassa olevan johdetun oikeuden muuttamiseksi seuraavasti:

- a) ehdotus sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen 883/2004 muuttamisesta siten, että vietäessä lapsen etuudet muuhun kuin työntekijän asuinjäsenvaltioon, jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus indeksoida kyseiset etuudet vastaamaan lapsen asuinjäsenvaltion elintaso;
- b) jäsenvaltion työssäoloaikaisia etuuksia koskevan järjestelmän tarjoaman vetotekijän huomioon ottamiseksi ehdotus työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella annetun asetuksen (EY) N:o 492/2011 muuttamisesta siten, että säädetään varoitus- ja suojamekanismista niiden tilanteiden varalle, joissa muista jäsenvaltioista virtaa maahan pidemmän ajan kuluessa poikkeuksellisen paljon työntekijöitä. Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää tätä mekanismia, olisi ilmoitettava komissiolle ja neuvostolle, että tällainen poikkeuksellinen tilanne on laajuudeltaan sellainen, että se vaikuttaa jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän keskeisiin osatekijöihin, muun muassa työssäoloaikaisia etuuksia koskevan järjestelmän ensisijaiseen tarkoitukseen, tai aiheuttaa ongelmia, jotka ovat vakavia ja todennäköisesti jatkuvia sen työmarkkinoilla tai aiheuttavat kohtuutonta painetta julkisten palvelujen asianmukaiselle toiminnalle. Neuvosto voisi ilmoituksen käsitelleen komission ehdotuksesta antaa täytäntöönpanosäädöksellä luvan asianomaiselle jäsenvaltiolle rajoittaa työssäoloaikaisten sosiaalietuuksien saatavuutta tarvittavassa määrin. Täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltiolle annettaisiin lupa rajoittaa työssäoloaikaisten etuuksien saatavuutta sen työmarkkinoille äskettäin tulleiden unionin työntekijöiden osalta yhteensä enintään neljäksi vuodeksi työsuhteen alkamisesta. Rajoitusta olisi sovellettava asteittain siten, että aluksi etuuksia ei saisi lainkaan, mutta vähitellen niitä saisi enemmän sitä mukaa kun työntekijän yhteydet vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoihin lisääntyvät. Neuvoston täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloaika olisi rajattu. Sitä sovellettaisiin jäsenvaltion työmarkkinoille äskettäin tulleisiin EU:n työntekijöihin [X] vuoden ajan, ja soveltamista voitaisiin jatkaa kahdesti peräkkäisillä [Y] vuoden ja [Z] vuoden pituisilla kausilla.

Neuvoston jäseninä jäsenvaltioiden edustajat asettavat näiden säädösehdotusten käsittelyn etusijalle ja tekevät kaiken voitavansa, jotta ne hyväksytään nopeasti.

Muutokset EU:n primaarioikeuteen

3. Euroopan unionin tulevien laajentumisten osalta todetaan, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevista asianmukaisista siirtymätoimenpiteistä määrätään asiaankuuluvissa liittymisasiakirjoissa, jotka kaikki jäsenvaltiot hyväksyvät, perussopimusten mukaisesti. Tässä yhteydessä pannaan merkille, että Yhdistynyt kuningaskunta on ilmaissut kantanaan puoltavansa tällaisia siirtymätoimenpiteitä.

E JAKSO

SOVELTAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1. Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalta, että tämän päätöksen soveltamiseen liittyvää kysymystä käsitellään Eurooppa-neuvostossa.

2. Tämä päätös tulee voimaan samana päivänä, jona Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ilmoittaa neuvoston pääsihteerille, että Yhdistynyt kuningaskunta on päättänyt pysyä Euroopan unionin jäsenenä.